

Redacció i Administració
PLAÇA CONSTITUCIÓ, 4

Dels treballs publicats, en seràn responsables els seus autors.

10 cts.

EL XÀFEC

Periòdic independent : Sortirà cada 15 dies

ANUNCIS
a preusconvencionals

No's retornen els originals, encara que no's publiquin.

10 cts.

NOTA

Aixó del *periodisme* mai hauríem cregut que portés tant d'enrenou, tants de disgustos i que fos un constant perill per als que es dediquen a l'exercici de la ploma. Mai nosaltres podíem suposar que en un *diari* no's podés comentar lliurement els fets registrats en públic.

Es el cas que hi há algú interessat en voler-nos privar de que, directa o indirectament, aludim a un individu de la seva família, per justificat que sigui, apel·lant a tots els medis per a fer-se respectar el seu criteri.

L'interessat, amb aquest propòsit s'ha equivocat i ja vàrem demostrar-li, amb l'actitut que adoptàrem davant de semblant menaça, ratificant-nos avui en tot quant li diguérem de paraula, creient ademés podia haver-se estalviat aquest treball, perquè de sobres li consta, des del primer nombre, que anirem allà on les circumstancies del moment ens portin.

No serem pas nosaltres que, per iniciativa o per voluntat, portem a aclarir nostres assumptes pel procediment de la garrotada, com es proposa dit senyor, puix al nostre entendre aixó és una covardia, i tenint nosaltres un concepte més enlairat dels drets de justícia, ens creiem suficientment garantits defensant-nos amb la ploma i els tribunals. No voldríem, emperó, que lo transcrit semblés a ningú una fugida. No, nosaltres declarem públicament que, en cas d'ésser atropellats, ens defensarem amb les mateixes armes dels nostres adversaris, però noblement, de cara a cara.

Recomanem a dit senyor que, en lloc de voler deixar a l'ombra la conducta poc correcta de la persona que ell creu un prodigi de virtuts, li aconselli, si no vol donar-nos lloc a ocupar-nos de ella, que procedeixi amb discreció, posant fré a les seves paraules, que en repetides ocasions ha llençat, enverinades per la més vil infamia, posant en entredit l'honra sens mácula de digníssimes persones.

La Redacció

D'higienització

Nosaltres, sempre imparcials i disposats a fer justícia, quan el cas ho requereixi, no podem deixar de fer-ne aquesta vegada, tributant un sincer elogi a nostra primera autoritat municipal per la disposició recentment dictada, a fi d'acabar amb el fastigós espectacle que s'oferia a nostra vista amb la matança dels porcs en plena via pública.

Es, aquesta, una qüestió que havia mogut un gran revol en l'ànim de tots i aixecat la més viril protesta dels aimants de l'higiene, no perquè aixó podés ésser causa d'originar alguna epidemia, sino pel mal efecte que havia de causar a propis i estranys i, sobre tot, per les molesties que ocasionava als veïns.

No sabem si aquesta encertada disposició haurà sigut donada a requeriments d'algú o serà únicament filla de les bones intencions que animen al nostre batlle, cosa que nosaltres no volem pas esbrinar, tota vegada que des d'ara ens veurem lliurats de sofrir les impertinencies que'ns proporcionava semblant costum, alegrant-nos a la vegada dels aventatges que per virtut d'ella podrem gaudir d'aquí en avant.

Es, aquesta, una qüestió que tractem amb veritable satisfacció i ens felicitem que, per primera vegada, podem endreçar un aplaudiment a l'encarregat de complir i fer complir totes les mides i disposicions que hi há establertes referents a higiene.

Esperem confiadament, davant de tant bons propòsits, molt més del senyor batlle, en aquest sentit, ja que, per desgracia, aquesta

població tant ho necessita, no podent-la considerar, de bon troç, com una de les més sanjades.

Hi há molt a fer en profit de tot i en benefici dels interessos generals de la mateixa.

Es de tots sabut que aquest important problema és tractat amb preferencia i amb gran detenció en totes les ciutats del món, per dependir d'ell la seva prosperitat i engrandiment, segurs que, de no fer-ho així, serien greus les conseqüencies que'ls sobrevindrien anant a la seva completa ruina.

En aquest poble, desgraciadament no'ns recordem dels perills fins que'l mal ens assetja i és precís que aixó, en lo successiu, no passi, estàn previnguts per a aïronar qualsevulga epidemia que per sorpresa vulgui agafar-nos.

No hi há que fiar-ho tot al bon temps ni tampoc fer abús del clima sanitos que per sort disfrutem. No hem de creuar-nos de braços, deixantnos portar de la fama que disfruta aquest poble, guanyada en dies de verdadera prova, triomfant al redós dels pobles veïns de les malures que arrebassaven les vides dels seus habitants de la manera més crudel.

Hem de procurar, sols siga per agraïment, lloar a la naturalesa que tant pròdigament ens fa ofrena del millor dels seus bàlsams, garantint les nostres vides de mil enfermetats i fins d'aquelles que poden importar-nos els atacats i convalecents que d'arreu els metges ens envien quan han agotat els recursos que la ciencia els posa a son alcanç i que moltes vegades, malgrat esperar amb recansa un fatal desenllaç, han trobat en aquest «poble sanatori» el millor dels remeis que'ls ha refet i retornat la salut perduda.

Ben poc treball ha de costar-nos fer que sigui aquesta una població, a més de sanitosa i benefactora per als desvalguts, ben sanjada; cosa fàcil d'aconseguir amb una mica de bona voluntat per part dels que l'habitem i amb forsa energia de les autoritats, obligant-se els primers a complir i els segons a dictar les encertades disposicions a que hi hagi lloc.

Desgraciadament, fins ara hem patit l'apatia i abandó a que'ns han tingut condemnats les autoritats, en materia d'higiene, arribant a l'extrem de permetre als atacats d'enfermetats infeccioses deambular pels nostres carrers, escampant milers de microbis que'ls havien fet víctimes de la seva malignitat.

Aixó és altament repugnant, perillós i censurable, alcançant una greu responsabilitat les

autoritats que a ita abandonen, però declarem tàcitament que ara nosaltres estem disposats, per tots els medis legals, obligar-los a fer-la efectiva, si el cas es presenta.

Davant la magnitud d'aquests casos, ve obligat el senyor batlle a prendre rigorosament aquelles mides que la gravetat dels mateixos exigeixen, posant els demés veïns a cobert del perill que'ls menaça.

Es en semblants ocasions quan l'autoritat ha de desplegar tot el seu zel i la seva força, allunyant tota classe de prejudicis que puguin fer-la víctima de les influències de certs elements, ja que aquests no han d'ajudar-lo en la seva tasca, fent obra bona, sino que sols tiren a satisfer les seves particulars ambicions.

Es sense escrúpols de cap mena que s'han de denunciar tots els casos infecciosos que's presentin, obligant als metges al compliment de son deure, conforme la llei els mana, ja que aquests són els primers en saber-ho, i exigint-los les responsabilitats en que haguessin incorregut, en el cas de no ferho. Ells, més que ningú, poden senyalar a les autoritats les mides convenients a seguir per a combatre'ls, arribant, si és precís, al complet aïllament dels llocs afectats i fins servir-se de la força armada, si és que hi hà qui's mostri refractari a complir-les, desfent l'equívoc d'alguns poc aprensius que's creuen poder obrar per propia voluntat, burlant-se de la manera menys escrupulosa de la llei, fins amb la escopeta a la mà.

Una pregunta cal fer: ¿Es disposa del material necessari per a ésser atesos els casos de moment?

Per desgracia hem tingut que llamentar alguna vegada la necessitat d'utilitzar els seus serveis i no'ns expliquem de la manera com s'ha prescindit d'ell, podent se atribuir tant sols a l'afany d'amagar al públic la veritat del cas, tement sens dubte que arribés a coneixement dels forasters, lo qual podria perjudicar els interessos d'algún particular.

No serà pas la última vegada de parlar d'aquesta qüestió, puix tenim el ferm propòsit de persistir en aquesta campanya d'higienització, fins a lograr, per part de tots, l'estricta i rigorós compliment de totes les obligacions que la llei ens mana per a veure realitzats els nostres bons desitjos, que no dubtem són els de tot bon garrigà.

Pot comptar el senyor batlle amb la nostra més entusiasta cooperació per tot quant sigui beneficiós als interessos de nostre poble, disposats a denunciar-li totes les deficiències que'n tinguem coneixement i disposats també a exigir-li la reparació de les mateixes amb tota l'urgència que les circumstàncies demanin, sense excuses de cap mena i fent-lo responsable, davant del poble i de la llei, si la seva deixadesa ens hi obliga.

F.

Cartes obertes

A En Josep Iglesias

Havent-me extraordinàriament sorprès el comentari que certs individus, no sé si amb mala fè o per ignorancia han posat al marge de l'article «Els Regidors», que en el primer nombre d'aquest periòdic publicà, en el qual exposava, amb la sinceritat que és norma de ma vida i dels actes que realitzo, sens personificar, l'opinió que'm mereixen els que, com a representants i administradors nostres, tenen de salvaguardar els nostres interessos en l'ajuntament:

Es a vos que recorro en súplica, en nom de nostra amistat, de l'opinió que'us ha suggerit el mateix;

Es a vos, qual estima per tot lo de nostre poble és ben manifesta;

Es a vos que tantes vegades m'heu cautivat amb vostra paraula, gràcil i sencilla, deslligada de tota petulancia i impregnada de la fervorositat que sentiu pels destins de nostre poble;

Es a vos que m'heu embadalit al fer-me confident de vostres projectes i somnis;

Es a vos, que m'heu trasbalsat a regions sublimes, traslluint-ne la visió d'una Garriga ideal, tota ella amor, tota ella pau, tota ella bella;

Es a vos, que m'heu fet sabedor de vostre constant anheli de fer de nostre poble espill de aquells llogarets admirables que amb vera delectança contemplàreu en vostre viatge per terres franceses i suïces;

Es a vos, en fi, amb l'austeritat que us dona l'haver desempenyat durant dos bienis consecutius l'arcaldia de nostre poble, a pleret de tot-hom, (puix no hem d'ésser tant mesquins de no fer-vos perdó de certes deficiències) que recorro en prec de que exposeu d'una manera clara i categòrica, senzilla i detallada, sense eufemismes ni reticències de cap mena, la vostra sincera i honrada opinió, sobre'l mateix, la qual no dubteu, amic Iglesias, serà alligonadora per al que us restarà agraidíssim si el feu acreedor a vostra atenció, assessorant lo a la vegada, puix no dubto que'l vostre esperit d'observador haurà fet preferència, en vostre «Carnet», de com es porta a efecte el government i l'administració, quins són els homes que integren les corporacions públiques i fins a quin alt grau són respectats els drets dels ciutadans en aquella admirable República Suïça, model de civisme, de llibertat i de cultura.

A Na Cecília Reig

Es patrimoni de mon esperit un fons de romanticisme que'm porta a sembrar el pas de una dóna hermosa de flors gemades de galanteria, d'elogis a tota dama i ofrenda de respectes quan se m'interposen en el camí de la meua vida.

Més, amb vos, aquesta sublimitat d'esperit esdevindria cobardia, per lo que us endreço la present carta, sentint fonament haver de fer un manament a la generositat dels meus sentiments i posar una certa duresa en les meves paraules.

No sé si sou prou digna a la meua atenció, més, per única vegada, me'n prenc molestia.

No crec tampoc que hagi de fer públiques les vostres executores, faltades de refinaments i educació social, puix de tot-hom són sobradament conegudes i en extrem comentades.

En el vostre baluart de xafarderías estigué de tanda la meua humil persona, sots el pre-
text d'una *Xafegada* aparescuda en aquest periòdic i a mi atribuïda, en la qual us hi cregueu aludida, de qual paternitat, com a re-
dactor del mateix, no tinc inconvenient d'arrostrar-ne tota la responsabilitat que per la mateixa en cregueu mereixedor.

Més, en vostre parlar, juntament amb aquella rialla picaresca, que per cert us és ben característica, floriren en vostres llavis un seguit d'ironies que no puc deixar sense contesta.

I per a no ésser interminable en la relació de fets, em concretaré fent-vos saber: a que sóc prou gran per estar deslligat de tota mena de tutors, i si amb actes de certa trascendencia, sos consells respecto i en faig acatament, per ésser supletoris d'una curta intel·ligència i poca experiència, em són de tota inutil·litat, quan de vos es tracta i dels litigis que vostra paraula inculta i verinosa, donguin lloc.

Per a acabar, sigui avís, lo transcrit, puix de reincidir i de poder tenir el justificatiu de dos testimonis seràn els tribunals de justícia que posaràn tré a vostra constant i ridícula crítica de tot i de tot-hom, els quals es allà on recorren les persones honorades, quan es creuen mermada o escarnida la seva honorabilitat i no fent pública xafarderia que sempre recau en propi desprestigi.

Pere Dalmau

Comentari

Dèiem, en la «Salutació» de nostre primer nombre: «EL XAFEC els fa formal promesa que, eixit per creure necessaria sa existencia, no recularà jamai davant dels obstacles que se l'hi interposin, siguin quins siguin i vinguin d'allà on vulguin.» I sens significar aixó que donem preferència als còdics de matonisme, fem nova afirmació que se'ns trobarà en tots els terrenys a que'ls enemics, declarats o encoberts, vulguin portar-nos; puix ara més que mai estem disposats a portar a terme aquesta obra magna de sanejement moral ja començada, per qual definitiva realització serem sempre allà on les circumstàncies del moment ens exigeixin.

Després d'aquest exordi, crec podem aixecar la guillotina per a decapitar la «miloca» de tanda, que de temps teniem en capella.

Estàvem convençuts que un dels que entrebancaríem aqueixa bella reforma que per al nostre poble significa la conducció al mateix de l'electricitat, seria En Manuel Raspall, arquitecte municipal, virrei de la rajola de València, príncep de la trencadiga, patró dels atribulats, entrebanc dels que van depressa, adornista d'envelats, ballari empedernit, redemptor de tot-hom, enamorador de viudes i puntal del flamenquisme, el qual no deu tenir-ne prou encara d'haver convertit nostre poble en immens firal de Santa Llúcia, amb sos projectes ridícols, infantils i estravagants, i d'amargar la visió dels vianants que en sa curta estada a aquí tant sols veuen les seves xavacanerías — cases que semblen porxos, porxos que semblen torres, vidrieres de barbería (can Janet) propies per a entrada de *Neotafia* o per a adorno de finestral d'esglesia —. Però crèiem que fóra com acció entorpidora del càrrec que de temps venim patint; jamai podíem creure

que arribés tant lluny la seva gosadia de no permetre la col·locació de soports en la casa que habita, obligant a la companyia instal·ladora a fer creuar els cables pel carrer, donant així una visió de lletgesa i de mal gust, cas versemblant i ridícol per a qui, com ell, té de procurar i facilitar tot quant a millores i embelliment del poble fassi referencia.

¿Creu el senyor arcalde que l'home que així procedeix pot continuar exercint el càrrec que la magnanimitat d'un bon ajuntament va tenir a bé conferir-li?

¿Quin concepte de la dignitat tindrà'l senyor Kaspall, que després de l'acte realitzat no ha fet renúncia del càrrec que ocupa?

¡Oh, quina bella ironia florirà de la nostra ploma!... Més, ens acontentem amb una riallada semi-grotesca d'un Rabelais.

Des de Barcelona

Festa de Sant Jordi

El Cronista, en son enamorament fervorós per tot lo tradicional i patriòtic, no podia mancar a la festa de les roses que amb motiu de la festivitat del patró de Catalunya es celebra anyalment en el Palau de la Generalitat, i en ellleure que son treball cotidià li dona, hi feu visita.

Mai com avui ens hem sentit envejosos d'aqueixos mestres del bell pensar que la fluidedat de les paraules ixen com art màgica i encantadora de la seva ploma, per a fer ressenya d'aquesta festa de les flors, d'aquesta festa de bellesa, d'aquesta festa patriòtica, rublerta de llum, de color i de vida.

L'esplendideç del dia primaveral hi convidava. En el pati, el mercat de les flors embaumant l'ambient sobresortien les roses exuberantes, les camelies de flaire infinita, els lilars místics i humils, les marguerides albes i gemades i els clavells, rossetons de nàcar i de foc, donant una forta i seductora nota decorativa. En el vestíbol i galeria gòtica deambulaven, en gama democràtica, artistes i polítics, obrers i burgesos, dones del poble i dames de la aristocràcia, i com mai les nostres dones les hem vist gentils i hermoses amb sos trajos de variades i armòniques tonalitats, semblant-nos tament arrencades de les teles admirables d'En Rubens, pagant-nos amb un somris rublert d'ingenuïtat, la nostra galania al fer-los-hi ofrena d'un pomell de flors. Hem fet estada en la petita i artística capella, exuberant exemplar de la millor època gòtica, on hem sentit amb goig inefable l'«Ave Verum» de Insquin i «Regina Cel·li» d'Aichinger.

Hem fet nou romiatge per galeries i salons, admirant una vegada més el quadre d'En Fortuny de la batalla dels «Castillejos» i delectant-nos amb els frescs recentment pintats i despietadament combatuts per certa gent, d'En Torres García; i admirant novament gárgoles i portes, reixes i medallons dels segles XV, XVI i XVII, descendirem (fent abans visita a aqueix admirable Institut d'Estudis Catalans i a la Biblioteca Nacional Catalana que aquesta benemèrita entitat posarà en breu a disposició dels estudiosos) per l'escalinata principal del Palau de la Mancomunitat i saludant la nostra ensenya barrada, que'l sol roent amaraba de gloria, confortat nostre esperit per la inefable visió i remorejant nostres llavis un càntic de joia.

Petrus

Notes

No podem fer ressenya de les sessions celebrades per nostre ajuntament, per haver-nos sigut negada l'entrada a on les mateixes se celebren, faltant descaradament a la llei.

Com estava anunciat, es celebrà, en el «Circulo de Recreo», la vetllada a benefici de la benemèrita institució de la Creu Roja.

Començà la festa amb la representació de les comedies «Un per altre» i «De mala lluna» les quals foren regularment interpretades per una secció d'aficionats; seguidament es projectaren interessants pel·lícules de la casa «Pathé Frères», acabant-se la festa amb l'execució de cançons catalanes, acompanyades de piano pel nostre amic el professor Josep Aymerich i cantades pel jove tenor senyor Brugués i sordejant-se una varietat d'objectes per a augmentar els beneficis de la festa.

La concurrència fou escassa.

Ara una pregunta als organitzadors de la referida vetllada: ¿Per què, tenint elements tant apreciats com és el cor «L'Aliança», no recordar-se d'ell?

¿Es que'ls sab greu, tal vegada, l'èxit que'ls portà en el festival (i no vetllada com ara) del gener de 1913?...

Ens alegrem de no haver-se agravat en la dolència que l'obligà a fer llit, el nostre batlle, i que, refet de la mateixa, pugui dedicar novament les seves energies, la seva activitat i la seva intel·ligència en l'administració i bona marxa del municipi.

La premura del temps en; impossibilità, en nostre passat nombre, fer expressió de nostre condol per la mort d'En Miquel Galí a la seva distingida família.

El señor Galí fou víctima d'una inesperada i repentina malaltia, trobant-se entre nosaltres gaudint de les inefables delícies del camp per al qual era tant l'amor que sentia, que no deixava de fer-nos visita tant prompte li permetien les innombrables ocupacions de qui, com ell, tota sa vida era un himne al treball, delectant-nos amb ses ingènues converses, totes elles rublertes de bondat i d'humorisme.

Renovem novament a la seva distingida família i en particular a les seves distingides esposa i filla, con lenitiu en aquest dolorós tràngol l'expressió més sincera de nostre pesar.

Es amb verdader disgut que'ns veiem obligats a rectificar una afirmació feta en el nombre passat en l'article titolat: «De l'embelliment del poble», en el qual asseguravem quen l'expedient per a l'enderroc de la casa d'En Josep Torras, afectada per la reforma de la plaça, estava ja en curs.

Va fer-se públic perquè així va manifestar-ho el senyor arcalde, sorprenent-nos amb gran estranyesa l'accort d'aplaçar l'incoació del mateix.

No podem avui informar a nostres llegidors de les verdaderes causes que motivaren dit aplaçament, podent avençar tant sols que per a la resolució favorable d'aquest assumpte per als interessos del poble (sens perjudicis dels del propietari) l'arcaldé exigeix que's fassin efectives certes raons que hi juguen pel mig.

Procurarem tenir-los al corrent de tant important assumpte que, segons ens han dit, donarà molt joc i que nosaltres treballarem perquè la partida sigui en benefici dels interessos de la població.

Des de Puiggraciós

Senyor batlle, senyor batlle: vós, que sou tant reservat, que per' fer les vostres feines us agrada estar tancat;

sent aixís, home, que encara que per llei no estés manat, deuriu tenir les portes obertes de bat-a-bat,

perquè de tot el que fassi la Municipalitat

tot-hom en tingui noticia, n'estigui'l poble enterat;

i no deixar-lo a l'entrada, al públic, abandonat (tot i essent a casa seva), com demanant caritat.

Jo us previnc (i dinpenseu-me) que encar' que l'autoritat el Casal del Comú tinga sempre tancat i barrat,

de Puiggraciós estant sempre (de Puiggraciós o el Serrat), de tes sessions vui parlar-ne, joh, Ajuntament segrestat!

Soc vell caçador d'ofici, caço al vol i d'amagat, empró, per a caçar gatlles soc una especialitat.

Per tant, aneu amb cuidado tot l'Ajuntament plegat...

Després, no'm vinguen amb queixes de que no us hagi avisat.

Un caçador

Xafegades

Persona que per a nosaltres cada paraula és una credulitat, ens assegura que'l què obligà a nostre batlle a fer llit fou l'haver-lo arreplegat desprevingut una «xafegada» I com que de nostres consells no'n pren cap en consideració, n'ha sigut la primera víctima.

¡Tot per resistir-se a portar paraigües!

Se'ns diu que en breu en l'arcaldia's firmaran llicències de vacances per a varis regidors perquè puguin, en son descans, recobrar el quasi total agotament de les seves forces físiques i intel·lectuals que son constant i persistent treball menaça rebassar-los-hi.

D'arribar aquest moment, quins foren els destins de nostre poble?

Val més no pensar-hi.

Aprofitant la impetuositat d'un «XAFEC» que arrastrà a nostre batlle fins a la riera, es juntaren amb sos moços, carregant en son carro unes pedres escollides que un altre traginer tenia preparades.

Amb quina autoritat moral pot ara, el senyor arcalde, exigir dels seus subordinats lo que lleis i costums han instituit, si és ell el primer en vulnerar-les?

Pot ben creure que, de pensar portar lo a aquest ridícol, EL XAFEC hauria moderat la seva escamesa.

Si Molière hagués fet estada en nostre poble, indubtablement hauria fet protagonista de son «Tartuf» a un carnicer qual historia constantment va sembrada de galanteigs i hipocresies. Més, sens renunciar a ocupar-nos'en detingudament, en millor ocasió, direm que no pot llençar impropèris i recriminacions contra el «cine» qui aprofita la grandiositat de la ciutat per a fer-hi estada, encara que sigui per deferència o en obsequi de certes veïnes.

DISPONIBLE

Jacinto Forcada
Guarnicioner : Matalasser
Tapicer
Bany, 10

Fàbrica de Sabó
Josep Sampera
PI I MARGALL, 77
CALDES DE MONTBUI

Carniceria i Lleteria
de
ESTEVE PALAU
Carrer de Calabria, 18

AGENCIA DE TRANSPORTS
Acarreus : Reexpedicions : Trànsits
Ubach, Barba i Prats
BARCELONA : Princesa, 37 (Telèfon 1297)
VIC : Plaça Major, 33 (Telèfon 142)
LA GARRIGA : Bany, 58 (Casa Xela)

HOTEL DORÉ
(situat prop de l'estació del ferrocarril)
JOSEP MARATA
SERVEI A LA CARTA I COBERTS
S'informa per al lloguer de TORRES

Guarnicioneria i Matalasseria
Venda de teles i llanes per a matalassos
Preus mòdics
ANTÓN CAMP
4 : CARRER DEL CENTRE : 4

Sucarana i Bellavista
Hotel Catalunya
Carrer de Cardedeu, 1

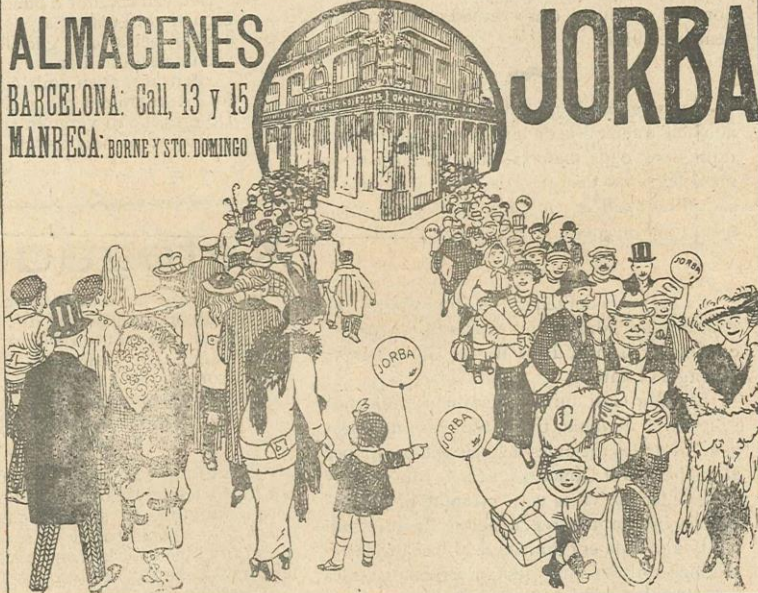
Esparteria
i
Sucursal Tupinamba
den
JOAN MARTÍ
Carrer dels Bany, 1

Josep Lloveras
Passatge Dachs, 2
Informacions per a la compra, venda i lloguer de Propietats, Torres, Cases i Pisos a La Garriga i veïnat

DISPONIBLE

DISPONIBLE

ALMACENES
BARCELONA: Call, 13 y 15
MANRESA: BORNE Y STO. DOMINGO

JORBA

¿Saben per què'l públic surt tant content i proveit de paquets dels

Magatzems Jorba?

Senzillament : perquè allí's compren tots els articles en excel·lents condicions de preu i de bones classes.

SECCIONS

Abrics	Articles de dol
Alfombres	Orfebreria
Bisuteria	Panyeria
Camiseria	Paraigües
Confeccions	Pelleteria
Cortinatges	Genres de punt
Guanteria	Perfumeria
Llaneria	Objectes viatje
Roba blanca	Relotgeria
Merceria	Sederia
Optica	Sombrereria

DISPONIBLE

DISPONIBLE

TARRADAS i CA
PLAÇA DE LA CONSTITUCIO, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró : Es faciliten pressupostos

Instal·lacions eléctriques : Força i Llum

BOMBETES DE TOTES MARQUES : IL·LUMINACIONS DECORATIVES
Assortit Magatzem de Materials elèctrics : Bombes : Motors :
Motors-Bombes : Aparells, senzills i de luxe : &. &. &.

Representant a La Garriga
JOSEP LLOVERAS

JOAN SALLÉS
CONTRACTISTA D'OBRES

1 : CARRER DE LA CREUETA : 1

DISPONIBLE

DISPONIBLE

DISPONIBLE

DISPONIBLE